

Vesti iz sveta

za decu

Transevropska divizija

1. tromesečje 2017.

SADRŽAJ

Na koricama: Emili je bila veoma bolesna devojčica. Ali Bog joj je dao novu jetru, novu porodicu, novi dom i novu školu. O njoj možete čitati na strani 18 i 19.

IRSKA

- 3 Crkva u školi/ 7. januar
- 5 Pevati za Isusa/ 14. januar

POLJSKA

- 6 Šetnja u parku/ 21. januar
- 8 Nada/ 28. januar
- 10 Martinina misija/ 4. februar

SKANDINAVIJA

- 12 Govoriti o Isusu u školi / 11. februar
- 14 Noćno spasavanje/ 18. februar
- 16 Odgovor na molitvu/ 25. februar

HRVATSKA

- 18 Dve velike ljubavi/ 4. mart
- 20 Bog je prvi/ 11. mart
- 22 Dečak sa balonima/ 18. mart

IZVORI

- 25 Program trinaeste subote/ 25. mart
- 25 Budući projekti trinaeste subote
- 28 Aktivnosti

VAŠI DAROVI NA DELU

Vaš dar sakupljen trinaeste subote 2013. pomogao je da se renovira Mor Klouz – stara ženska spavaonica na Njubold koledžu; napravili smo evanđeoski centar za obučavanje u Atini, Grčka, i u Makedoniji; organizovali smo izložbu trodimenzionalne Biblije u Irskoj i pomogli smo da se otvore mnoge „razigrane“ crkve širom Divizije. Hvala vam na velikodušnom davanju i podršci Transevropskoj diviziji!

Drage vođe subotne škole,

Ovog tromesečja ćemo čitati o Transevropskoj diviziji (TED), u čiji sastav ulaze sledeće zemlje: Albanija, Bosna i Hercegovina, Hrvatska, Danska, Estonija, Finska, Grčka, Grenland, Mađarska, Island, Irska, Latvija, Litvanija, Crna Gora, Holandija, Norveška, Poljska, Srbija, Slovenija, Švedska, Makedonija, Ujedinjeno kraljevstvo, južni deo Kipra i Alandska ostrva.

Ova Divizija je dom za 204.8 miliona ljudi. Ima 85.289 članova Adventističke crkve, što će reći da na svakog 2.401 čoveka dolazi jedan adventista.

Iako su evropske države poznate po sekularizmu, pronaći ćete ovog tromesečja predivna iskustva kako je Bog radio čak i u veoma sekularnom okruženju.

Da bi se doprinelo zadovoljenju potreba koje nameće izazov objavljivanja vesti u ovoj Diviziji, vaš trinaestsubotni dar pomoći će da se sagradi crkva u Dablinu, Irska; zatim da se podigne internacionalni evanđeoski centar za mlade u Oslu, Norveška; da se napravi televizijski studio za Kanal nade u Poljskoj, i sagradi muška spavaonica u srednjoj školi u Maruševcu, Hrvatska, gde većina učenika dolazi iz neadventističkih domova.

Vi ćete zajedno sa svojim razredom u subotnoj školi uživati dok čitate ili slušate priče sa besplatnog snimka koji možete skinuti sa našeg sajta www.subotnaskola.org/mladi-i-odrasli/adventisticka-misija-video/

Još samo jedno obaveštenje – ovo će biti poslednji put da se pojavljujem kao urednik, jer ću od sada služiti u još jednom odeljenju pri Generalnoj konferenciji. Ali, misija će uvek biti deo mene i veoma se radujem novim načinima objavljivanja vesti. Znam da ćete biti oduševljeni novim urednikom dok budete čitali priče koje nam dolaze iz raznih delova sveta.

Hvala vam još jednom na vašoj posvećenosti i pomoći da se deca povežu sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i hvala vam što ih ohrabrujete da učestvuju u misiji putem dobrovoljnog dara.

Želim vam obilje Božjih blagoslova!

Dina Volen, urednik

Irska / 7. januar

Justina i Tea

CRKVA U ŠKOLI

Justina i Tea su najbolje drugarice i vole sve da rade zajedno. One žive u predivnoj zemlji Irskoj, koja se nalazi u severnom delu Atlantskog okeana, zapadno od Velike Britanije (pokažite na mapi).

Justina se rodila u istočnoevropskoj zemlji Moldaviji (pokažite na mapi), a Tea je rođena na Filipinima (pokažite na mapi). Obe devojčice su se doselile u Irsku sa svojim roditeljima kada su imale 6 godina. One su se srele u subotnoj školi u adventističkoj crkvi u glavnom gradu Dublinu.

Pošto u Irskoj ne postoji adventistička škola, Justina i Tea idu u državnu školu, gde većina učenika ne veruje u Boga.

Ponekad drugi učenici postavljaju devojčicama neko zanimljivo pitanje kao, na primer, zašto idu u crkvu subotom.

„Ja im onda govorim o deset zapovesti i pokažem im da je nedelja u originalu subota sve dok je ljudi nisu promenili“, kaže Tea. „Jednog dana smo jedna učenica iz razreda i ja počele da pričamo o tome. Ona mi je rekla: 'Ja znam sve o tome da je nedelja zamenila subotu. Pročitala sam celu Bibliju!'“

„Ali ponekad je malo neprijatno“, kaže Justina. „Moji bliski prijatelji me razumeju, ali kada ih pozovem da dođu u crkvu, onda moram da im kažem da se mi sastajemo u školi, i onda mi oni prebacuju što nemamo normalnu crkvenu zgradu.“

Vidite, mnogi ljudi u Irskoj su pronašli adventističku crkvu u Dublinu – neki su se doselili tu iz drugih zemalja, kao što su to Justina i Tea. Drugi su prisustvovali predavanjima i tako naučili nešto o Bibliji, ili su posetili zdravstveni centar u dablinskoj crkvi i sada dolaze subotom na bogoslužjenje.

Nakon nekog vremena, mnogo ljudi je počelo da dolazi u adventističku crkvu tako da nisu svi mogli da stanu u staru zgradu. Stoga su pojedine grupe počele da se sastaju u hotelima ili školskim salama.

Deo našeg dara trinaeste subote pomoći će da se sagradi crkva za ljude u Irskoj.

U međuvremenu, Justina, Tea i drugi mladi adventisti nastaviće da govore drugima o Isusu i da ih pozivaju da dođu u njihovu „crkvu“ u školi.

„Ponekad subotom popodne odemo do predivnog parka u Dublinu i delimo besplatne zagrljaje!“ - kaže Tea. „Tom prilikom delimo flajere i časopise, kao što su Znaci vremena. A ponekad delimo i Put Hristu.

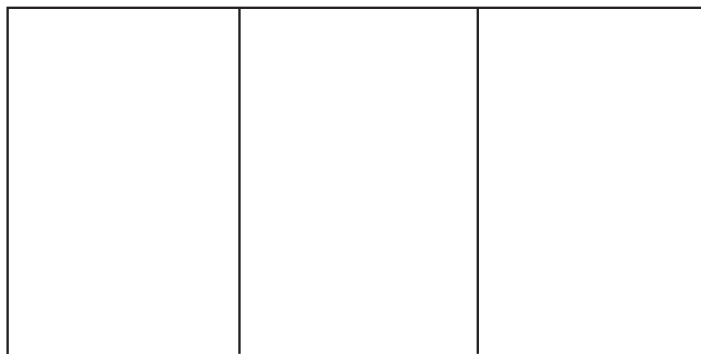
„Nosimo zelene majice na kojima piše 'Besplatni zgrljaj'“, kaže Justina. „Ljudi nam sami prilaze, zaista je zabavno! Jednom sam podelila 127 zagrljaja! Nestalo nam je knjiga tako da smo jedino mogli da delimo zagrljaje!

„Ljudi nas pitaju zbog čega mi to radimo a mi kažemo da smo iz adventističke crkve! Nakon što ih zagrlimo, ljudi se nasmeše i kažu: 'Ulepšali ste mi dan!'“, priča Justina.

Sve više ljudi dolazi na adventističke sastanke u Dublinu. Hajde da pomognemo Justini i Tei i ostalim ljudima u Dublinu tako što ćemo doneti svoj dar trinaeste subote. Hvala vam!

OBOJ ZASTAVU

Republika Irska

Uputstvo:

1. Oboji levu trećinu zeleno.
2. Ostavi srednju trećinu belo.
3. I oboj desnu trećinu narandžasto.

Iraska / 14. januar

Dečiji hor

PEVATI ZA ISUSA

U Irskoj (pokaži na karti), Bog koristi posebnu malu grupu misionara da podeli svoju ljubav sa drugima. To su Božji mali misionari i danas ćemo govoriti o njima: En ima pet godina; Franciska, šest godina; Ej Džej i Kimi imaju 7 godina; Moli ima 11 godina; i Kajziah i Kezkaja po 14 godina.

Svake sedmice ova adventistička deca sastaju se sa gospodinom Batunom, svojim horovođom i vežbaju pevanje. Kako nemaju crkvenu zgradu gde bi mogli da vežbaju, oni se okupljaju po kućama. A onda subotom često pevaju tokom bogoslužjenja u školi.

Ali oni rade mnogo više od pevanja samo u crkvi. Oni pevaju i na mnogim drugim mestima, kao što su bolnice i domovi za starije ljude.

Iako u Irskoj ljudi baš i ne vole da pričaju o religiji, decu ipak dočekaju sa dobrodošlicom. A deca su srećna što sa njima, kroz pevanje, mogu da podele svoju veru u Boga. Neke od njihovih omiljenih pesama su „Potraži me prvi“, „Isus me voli“, „Uzmi moj život i vodi ga“, „Isus je divan“, „Ustani, ustani za Isusa“ i „Ja sam dete Cara“. U pauzama između pesama, deca vole da ljudima izrecituju neke od svojih omiljenih stihova.

Dogodilo se mnogo puta da su ljudi plakali dok su deca pevala, jer su bili presrećni što su ih čuli.

„Molim vas dođite ponovo“, kažu oni. „Osećamo kao da smo na nebu kada čujemo kako ova deca pevaju. Oni pevaju kao anđeli! I tako su lepo vaspitani; mi vidimo da je Bog u toj grupi!“

Do sada, ovaj mali dečiji hor dece pevao je u 12 staračkih domova i nastavljaju da primaju pozive da ponovo dođu i pevaju! U decembru je ovaj mali hor primio puno poziva iz različitih bolnica da dođu i pevaju božićne pesme „Tiha noć“ i „Sveta noć“ za pacijente i osoblje. Ljudi vole da čuju kako deca pevaju i žele da ih ponovo čuju.

„Iako su mali, oni mogu da urade velike stvari za Isusa!“ - kaže gospodin Batun.

Osim što pevaju po staračkim domovima i bolnicama, deca organizuju i koncerte kako bi sakupili novac za novu crkvu. Za sada, oni

se svake subote sastaju u školi, ali nadaju se da će jednog dana imati svoju crkvu. I vi im možete pomoći tako što ćete doneti svoj poseban dar trinaeste subote. Hvala vam što pomažete deci u Irskoj!

PEVAJTE IRSKU PESMU

Učitelji: Ovu lepu irsku pesmicu možete pevati sa decom za vreme trinaestosubotnog programa. Da bi ste čuli muziku, idite na sledeći sajt: <https://youtu.be/Ti3EWCbtZGk>

IRSKA PESMA BLAGOSLOVA

May the road rise to meet You
May the road rise up to meet you.
May the wind be always at your back.
May the sun shine warm upon your face;
The rains fall soft upon your fields,
And until we meet again,
May God hold you
In the palm of His hand.

Poljska / 21. januar
Dorota

ŠETNJA U PARKU

Dorota je odrasla u istočnoevropskoj zemlji Poljskoj (pronađite Poljsku na mapi). Kada je Dorota bila veoma mala devojčica, imala je veoma veliku želju – želela je da joj Bog progovori.

Dorota je pomislila da će joj možda Bog progovoriti ako krene u crkvu sa svojim dedom. Tako je svake nedelje išla sa svojim dedom u katoličku crkvu. Nedelja za nedeljom je prolazila, i mesec za mesecom, a petogodišnja Dorota je bila razočarana jer nije čula da joj se Bog obraća.

Konačno, jedne nedelje dok su odlazili iz crkve, Dorota je rekla: „Oh deda! Tako sam tužna. Ja ne čujem Boga u ovoj crkvi.“

Deda je Dorotu uzeo za ruku i poveo je na obližnje livade. „Sada možeš da otvoiriš svoje srce i um, i razgovaraj otvoreno i iskreno sa Bogom, i On će te čuti“, rekao je deda.

Dorota je bila veoma srećna! Sada je znala kako da se moli. Ona je naučila da može direktno da Mu se obrati, i da će je On čuti i odgovoriti.

Dorota se seća tog dana kada ju je deda naučio kako da se moli, i tako, dok je odrastala, nastavila je da razgovara sa Bogom. Međutim, ponekad je bila tužna zbog toga što je drugi ljudi nisu razumeli - kako to da joj je Bog prijatelj i zbog čega Mu se ona moli. Ali ona je nastavila da se moli, čak i kada su joj se drugi rugali. Znala je da je Bog voli i da se brine o njoj.

Dorota je porasla, udala se i dobila decu. A onda, nakon mnogo godina, odlučila je da se preseli u severnu Irsku (pronadite na mapi).

Jednog dana, Dorota je sa svojom ćerkom šetala parkom nedaleko od njihove kuće. Dok su šetale, govorile su na poljskom jeziku. Iznenada, čule su da još neko govori istim jezikom: bila je to jedna gospođa koja je prolazila parkom i razgovarala preko mobilnog.

To je bilo veoma neuobičajno, jer većina ljudi u severnoj Irskoj govori engleski. I tako su ove tri dame, shvativši da im je poljski zajednički jezik, zastale i pozdravile se.

Dok su razgovarale, Dorota je mogla da primeti da je ova žena nekako posebna. Objasnila je Doroti i njenoj ćerki da je ona adventista i upitala ih da li bi volele da zajedno proučavaju Bibliju.

Dorota je bila veoma uzbuđena! Evo nekog ko voli Boga, ko se moli, i ko će čak proučavati Bibliju sa njom! Žena je pozvala Doroti da poseti adventističku crkvu, i ubrzo je Doroti počela da dolazi svake subote.

Ova žena je takođe pomenula Doroti Kanal nade na poljskom, gde je mogla da gleda mnoge predivne biblijske programe preko interneta, i to na poljskom jeziku. Dorota je bila veoma srećna što je saznala za Kanal nade.

Uskoro, Dorota je odlučila da se krsti i postane adventista. Nastavila je da dolazi u adventističku crkvu u Irskoj, ali i da prati program na poljskom preko interneta.

Mnogi Poljaci širom sveta uživaju da gledaju Kanal nade. Vaš dar trinaeste subote pomoći će da se sagradi televizijski studio za ovaj kanal u Poljskoj, kako bi mogli da naprave još biblijskih programa za Poljake. Hvala vam što ćete nam pomoći da ostavarimo ovaj projekat.

Zanimljivosti:

- Poljska je prva zemlja u Evropi koja je dobila ustav.
- Poljski astronom Nikola Kopernik (1473-1543) prvi je pretpostavio da Zemlja nije centar univerzuma.
- Poljski alfabet se sastoji od 32 slova.

HAJDE DA KUVAMO!

Irski pire krompir

Kilo krompira očistiti i iseći na komadiće

½ male glavice kupusa, iseckati

1 veliki luk, iseckati

½ šolje mleka

Soli po ukusu

¼ otopljenog margarina.

UPUTSTVA

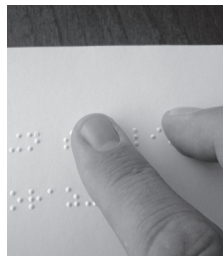
Stavite krompir u šerpu sa vodom; voda treba da ga prekrije. Neka proključa, a zatim kuvajte 15 do 20 minuta dok ne omekša. Prodinstavite kupus i luk s malo ulja. Ocedite skuvani krompir i napravite pire dodajući mleko i so. Stavite u veću činiju zajedno sa kupusom i lukom. U sredini napravite udubljenje i sipajte otopljeni margarin. Odmah poslužite!

Poljska / 20. januar

Marijan

NADA

Marijan je rođen u malom selu u Poljskoj (pronađite Poljsku na mapi). Kada se rodio, izgledalo je da je sve u redu, ali na njegovom prvom rođendanu roditelji su primetili da ima neki problem sa očima. On ih nije gledao, i pokušavao je da pronade svoje igračke pipajući ih, a ne gledajući. Uskoro su saznali da je njihov mali Marijan slep!

Bili su jako tužni. Najzad su odlučili da odvedu Marijana da živi sa bakom jer su oni morali da nastave da rade na farmi. Oni su znali da će baka moći da provede mnogo više vremena sa njim od njih.

Marijanova baka je veoma volela unuka i brinula se o njemu. Ona je volela i Boga tako da je učila tome i Marijana. Često mu je čitala Bibliju i naučila ga Deset zapovesti. Marijan voli da sluša kad mu baka čita Bibliju i dobro pamti stihove.

Kada je Marijan napunio 9 godina, počeo je da ide u posebnu školu za slepu decu u obrazovnom centru Laski; u toj školi je Marijan naučio kako da čita pomoću prstiju. Njegovi učitelji bi mu dali poseban papir sa ugraviranim tačkicama. Te ispućene tačkice predstavljaju slova, reči, brojeve, i drugo. Marijan je počeo da uči Brajevu azbuku. Uz malo vežbe, ubrzo je koristio svoje prste da čita mnogo šta! To mu je bilo veoma interesantno jer je na taj način u školi učio puno novih stvari.

Marijan je dugo išao u ovu školu. Nakon što je završio osnovnu školu, nastavio je i srednju školu u Laski. Jedan od časova koje je pohađao bila je i veronauka.

Jednog dana je odlučio da upita svog učitelja veronauke o nečemu što ga je mučilo. Marijan je zapazio da su deset zapovesti kojima su ih učili u školi drugačije od onih deset Božjih zapovesti koje mu je baka čitala iz Biblije. U školi, druga zapovest o idolima ne postoji, a deseta zapovest je podeljena na dva dela, tako da je zapravo bilo devet zapovesti, pa su desetu podelili da ih bude deset.

To nije imalo nikakvog smisla za Marijana, posebno nakon što je pročitao Bibliju gde Isus govori: „Ne mislite da sam došao da pokvarim zakon, nisam došao da ga pokvarim već da ispunim. Zaista vam kažem, dok je neba i zemlje ni jedna titla ili slovo neće se ukinuti dok se sve ne ispuni.“ (Matej 5,17.18)

Upravo zato je on odlučio da postavi učitelju sledeće pitanje: „Zašto imamo dve različite verzije deset zapovesti?“ rekao je Marijan: „Zbog čega se razlikuje ono što sam naučio iz bakine Biblije i ovo što me učite u školi?“

„Zato što je Bog opunomoćio Katoličku crkvu da promeni Njegov zakon“, odgovorio je učitelj.

Ali Marijan je znao da to nije tačno, jer je u Bibliji pisalo da je zakon nepromenljiv! On je odlučio da uvek veruje Bibliji.

Marijan je bio veoma zadovoljan svojom odlukom da sledi Bibliju. Danas je on adventista sedmog dana i vođa subotne škole. On proučava lekciju svakog dana. Takođe sluša Kanal nade na poljskom.

Naš dar tinaeste subote pomoći će da se izgradi studio odakle će se emitovati programi koji će pomoći Poljacima da nauče više o Isusu i Njegovoj Reči – Bibliji.

HAJDE DA UČIMO BRAJEVU AZBUKU

Brajeva azbuka je sistem ispupčenih simbola, koje ljudi uče da čitaju svojim prstima. Slova u Brajevoj azbuci idu na stranici s leva na desno. Brajeva azbuka je veoma korisna ljudima koji su slepi ili imaju ograničeni vid. Neki ljudi postaju brzi čitači Brajevih slova, tako da mogu da čitaju i velike knjige kao što je Biblija. Drugi pak ovu azbuku koriste samo za kraće stvari kao što su poruke.

Za učitelje: Na strani 29. i 30. naći ćete materijale koji se mogu koristiti da učenici uz zabavu uče Brajevo pismo!

Poljska / 4. februar

Martina

MARTININA MISIJA

Martina ima 10 godina i pohađa četvrti razred. Ona živi u gradu na jugu Poljske. Voli da pliva i čita Bibliju, i drugoj deci govori o Isusu.

U Poljskoj, deca u školi moraju da pohađaju časove veronauke. Svako dete mora da uči veronauku osim ako roditelji ne zatraže suprotno. Ponekad, kada dete ne ode na taj čas, druga deca ga ismevaju i govore da neće ići na nebo. Martina zna da to nije istina, ali teško je biti drugačiji, pogotovo što je Martina jedini adventista u školi. „Ja objašnjavam svojim drugarima u školi da idem u crkvu i obožavam Boga. Pričam im da ja imam časove veronauke u crkvi. I sada me više ne zadirkuju.“

Martina želi da bude dobar primer. Ona se trudi da bude srećna i od pomoći u školi, a moli se i čita Bibliju kod kuće. Kad god može, govori svojim prijateljima o onome što veruje.

Jednog dana Martina je sreća devojčicu u hodniku posle škole. Martina se predstavila i tako je saznala da se ta devojčica zove Nata-

lija. Devojčice su jedno vreme razgovarale. Marina je pitala Nataliju da li može da se pomoli za nju, i Natalija se složila. Bilo joj je drago da se neko moli za nju.

Dva dana kasnije devojčice su se ponovo srele posle škole. Bile su srećne što su se našle pa su razgovarale o školi i drugim stvarima. Martina je pitala Nataliju gde živi i šta voli da radi, i Natalija joj je rado odgovorila na sva ta pitanja. Martina je kazala Nataliji da se ona moli za nju svako veče. Natalija je bila iznenađena, ali joj je bilo drago da ima posebnog prijatelja koji se brine o njoj i moli se za nju. Martina ju je pozvala da dođe u crkvu, ali joj je Natalija rekla da će morati prvo da pita roditelje.

Martina je nastavila da se moli za Nataliju. Bila je srećna što ima novu prijateljicu koja voli Isusa. Ali pre nego što je Natalija uspela da sa Martinom ode u crkvu, škola se završila. Martina i njena majka i baka otišle su na odmor. Kada su se vratile kući, Martina je pozvala Nataliju, nadajući se da će moći malo da se druže. Tada je saznala da se Natalija preselila u drugi grad.

Martina je bila razočarana što se Natalija preselila i što nisu mogle zajedno da idu u crkvu. Martina se i dalje moli za Nataliju. Samo što se sada moli da je neko drugi pozove u adventističku crkvu.

Martina nastavlja da deli svoju ljubav prema Isusu sa drugima. Ona se moli za njih i poziva ih da idu sa njom u crkvu. Martina je pravi misionar.

I mi možemo biti misionari kod kuće, u školi i u komšiluku tako što ćemo biti veseli, brinuti se o drugima i pričati im o Božjoj ljubavi. A možemo dati i svoj misionarski dar koji će pomoći da drugi saznaju o Božjoj ljubavi

OBOJ ZASTAVU

Uputstvo:

1. Gornju polovinu ostavite belo
2. Donju polovinu obojite crveno.

GOVORITI O ISUSU U ŠKOLI

Danas ćemo upoznati dvoje mladih iz omladinske subotne škole u veoma staroj crkvi u Oslu, Norveška. Oslo je predivan glavni grad Norveške (pokažite na mapi).

Da li ste znali da u Oslu adventistička crkva postoji veoma dugo? Prva adventistička crkva je ovde osnovana 1879. i zove se Betel. Ljudi se sve do današnjeg dana sastaju u toj staroj crkvenoj zgradi.

Ljudi iz različitih zemalja pohađaju ovu crkvu. U omladinskoj subotnoj školi ima puno mladih koji dolaze sami ili sa roditeljima iz afričkih zemalja (pokažite ove zemlje na karti dok ih imenujete) kao što su Etiopija, Gana, Ruanda i Zambija.

Kaleb je dečak iz Etiopije. On je druželjubiv i voli da se sprijatelji sa svima; ima i nekoliko prijatelja koji su muslimani.

„Ove godine sam naučio neke nove stvari“, kaže Kaleb. „Kao, na primer, neke reči na arapskom. Moj prijatelj me je naučio da kažem 'Allah Akbar'. A ja i moji prijatelji smo njega naučili kako da čita Bibliju. Mi čitamo priče iz Biblije zajedno, zatim se molimo a na kraju jedemo desert i igramo se! Moj prijatelj misli da sam ja veoma srećan što sam adventista, jer adventisti nisu tako strogi kao muslimani.“

Kaleb voli da o svojoj veri govori i u školi. On kaže: „Baš prošle sedmice imali smo u školi prezentaciju o različitim hrišćanskim grupama. Posle toga jedna grupa je trebalo da govori o adventistima; međutim, jedan od njih se razboleo pa su hteli da otkazu prezentaciju.“

Tako se meni pružila prilika (da ja govorim o adventistima)“, kaže on. „Nisam želeo da se to otkazuje. I tako sam ja uradio prezentaciju; ispalo je dobro. Ispričao sam im osnovne stvari o nama – da verujemo da je Subota a ne nedelja sveti dan, kao i da verujemo u Isusov drugi dolazak. Zbog toga se i zovemo adventisti sedmog dana.“

Razred je bio oduševljen, a učitelj je pohvalio Kaleba. Kaleb je bio srećan što je mogao da posvedoči o svojoj veri.

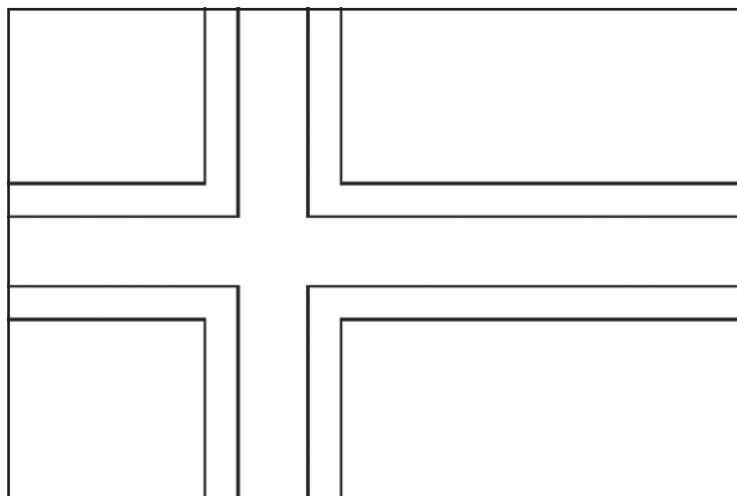
Haset je drugi dečak iz Etiopije, i njemu je ukazana prilika da podeli svoju veru sa razredom. Tokom prikazivanja različitih religija, hteli su da preskoče adventiste.

Ali, Haset je odlučio da ne dozvoli da se to dogodi. „Pomislio sam: Adventizam je moja religija, i ne može da se preskoči“, kaže on. Haset je imao malo vremena da se pripremi; stoga je otišao kući i porazgovarao sa svojim roditeljima. Oni su mu pomogli da se pripremi najbolje što su znali, a Haset im je postavljao brojna pitanja.

Kada je „dan D“ stigao, Haset je bio spreman. On kaže: „Ja sam samo izašao i rekao što sam znao, i zvučalo je veoma dobro. Mislim da je tada Bog bio sa mnom i da mi je On pomogao da se čvrsto držim. Sveti Duh je bio u meni i nada mnom. Rekao sam svojim roditeljima šta se dogodilo i oni su bili ponosni na mene.“

Deo našeg dara trinaeste subote će ići za adventističku crkvu Betel u Norveškoj. Taj novac će im pomoći da renoviraju stari podrum i pretvore ga u prostorije za subotnu školu, druženje, časove kuvanja, itd. Hvala što ćete im pomoći tako što ćete doneti i priložiti svoje darove.

OBOJ ZASTAVU

Uputstvo:

1. Obojite najtanji krst u sredini u tamnoplavo.
2. Obojite svaki pravougaonik crveno.
3. Ostavite linije oko plavog krsta belo.

Švedska / 18. februar

Mats

NOĆNO SPASAVANJE

Mats je sa svojom porodicom bio na odmoru na jednom jezeru u Švedskoj (pokažite Švedsku na karti). Mats je jedva čekao da isproba dasku za jedrenje koju su njegovi roditelji poneli. To je daska za surfovanje na talasima sa montiranim jedrom. Mats je najpre koristio dasku u plićaku da bi vežbao, i tako je njegovo samopouzdanje raslo iz dana u dan.

Jednog dana, vetar mu se učinio povoljnim i Mats je upitao oca da li bi mogao ovog puta da odjedri malo dalje na jezeru. „Da“, rekao je otac „ali budi pažljiv, nosi prsluk i nemoj se udaljavati previše.“

„Gledaj me, tata“, uzviknuo je Mats. Otac se okrenuo i mahnuo mu, a Mats je odgurnuo dasku za jedrenje u vodu.

Mats je veslao uz talas, zatim je stao i zgrabio kanap koji je bio postavljen preko jedra. Pomerio je jedro kako bi uhvatio vetar, i uskoro se lagano kretao preko vode.

Vetar je postajao sve jači dok se Mats udaljavao. Negde oko 20 minuta kasnije, shvatio je da se jako udaljio. Pokušao je da se okrene i vrati, ali je vetar nastavio da ga gura sve dalje. Matsove ruke su se umorile, i pitao se kako će se vratiti na obalu.

Odlučio je da pliva do obale a da za sobom vuče dasku sa jedrom, ali uskoro je shvatio da to neće funkcionisati. Ponovo se popeo na dasku, tresući se od hladnoće, zatim je legao na dasku. Pokušao je da vesla ka obali, ali nakon nekoliko minuta njegove ruke su bile suviše umorne.

„Gospode, ja sam u nevolji“, molio se Mats. „Niko osim tate ne zna gde sam. Molim Te, pomози mu da me nađe.“ A zatim je čekao.

Nekoliko puta je vetar oborio Matsa sa daske u vodu. Mats je počeo da peva kako bi sačuvao hrabrost. Ali kako je sunce zalazilo,

Matsova molitva je postajala sve vatrenija. „Bože, kako će me pronaći u mraku? Molim Te, pošalji ih da me što pre pronađu.“

Mats je znao da će se Bog pobrinuti za njega; samo je morao da čeka.

Iznenada, Mats je čuo motor. Ustao je i video motorni čamac u daljini. Počeo je da maše ali ga niko nije video. Brod je nastavio dalje. Mats je stajao na dasci gledajući kako čamac odlazi. A onda je pažljivo i polako ponovo legao na dasku, tresući se od hladnoće.

Pošto je pao mratk, Mats je iskoristio jedro kao ćebe. Zvezde su počele da se pojavljuju na nebu. Pokušao je da spava, ali nije mogao da se opusti. Bilo je jako tiho, samo su se talasi čuli kako udaraju u dasku. Razmišljao je kako sada njegova porodica večera i želeo da je sa njima. Ne, oni ne bi jeli bez mene, pomislio je Mats. Verovatno me svi traže. Zašto ih već nema?

Odjednom, Mats je čuo neku buku. Zvučalo je kao helikopter. Podigao je glavu i pogledao u nebo. Video je svetlo koje pretražuje po vodi. Kleknuo je i počeo da maše. Konačno svetla su došla do Matsa koji je i dalje mahao.

Čovek je otvorio vrata na helikopteru i spustio se niz konopac. Približio se i omotao je konopac oko Matsa, i uskoro su njih dvojica bili uvučeni u helikopter. Jedan drugi čovek je umotao Matsa u ćebe i rekao mu da legne. Jako je lep osećaj ležati na čvrstom tlu.

Helikopter je odleteo do bolnice, tamo su Matsa pregledali i ustanovili da je zdrav. Sledećeg jutra su došli njegovi roditelji. „Vodite me kući“, molio ih je sa slabim osmehom.

Kasnije, Mats je saznao da se njegov otac, pošto ga nije mogao videti, zabrinuo i počeo da ga traži. Ali kako je mrak stao da se spušta, i porodica nije mogla da ga pronađe, pozvali su spasilački helikopter.

„Drago mi je što me porodica toliko voli da me je uporno tražila. Drago mi je što je Bog znao gde sam i što me je sačuvao“, kaže Mats.

EMILINA USLIŠENA MOLITVA

Emila živi u Finskoj (pronađite na karti Finsku). Kada je bila mala, jako se razbolela. Doktori su otkrili da njena jetra ne radi dobro, i da joj je zbog toga potrebna nova jetra. Emila je imala opasnu operaciju.

Emili je uvek bila potrebna posebna nega i skupi lekovi kako bi se oporavila, a njeni roditelji nisu mogli da joj pruže potrebnu negu. Tako je Emilu usvojila druga porodica. Emila je uskoro zavolela tu drugu porodicu. Svake večeri bi se šćućurila u zagrljaju svoje nove mame i slušala priče iz Biblije. Išla je subotom u dečje odeljenje i uskoro zavolela Isusa, baš kao i njena nova porodica.

Kada je Emila krenula u školu, dobila je puno novih prijatelja i često im je govorila o Isusu. Ali neka od te dece nisu želela da čuju išta o Isusu. Pojedini su čak govorila ružne reči o Bogu ili bi se rugali Emili. Emilini roditelji su pokušali da joj objasne da neke porodice ne znaju za predivnog prijatelja Isusa. Ali Emila se i dalje osećala tužno što njeni prijatelji ne vole Isusa.

Emilini roditelji su želeli da Emilu daju u hrišćansku školu, ali najbliža škola je bila udaljena 90 milja (145km) – a to je jako daleko da bi išli kolima svaki dan. Međutim, porodica se molila da Bog omogući da Emila ide u hrišćansku školu.

Emilini roditelji su zaključili da je moraju upisati tamo u školu, pa čak i ako to znači da se presele u mesto gde se nalazi ta škola.

Jednog dana ova porodica je posetila hrišćansku školu. Emili se dopala nova učiteljica i deca su joj izgledala veoma prijatno. Nakon što su je roditelji upisali za sledeću školsku godinu, počeli su da traže odgovarajući stan u tom gradu. Doduše, oni su se već molili Bogu za pomoć. A sada je trebalo da postupaju u skladu sa svojom verom.

Tog istog dana porodica je pronašla stan u blizini Emiline nove škole. Bio je savršen! Te večeri se proodica zahvalila Bogu što im je uslišio dve molitve istog dana.

Emila je srećna u novoj školi i zahvalna je Isusu što joj je uslišio molitve. Mnoga deca u njenom novom razredu ne potiču iz hrišćanskih domova, tako da ima puno prilika da deli Božju ljubav sa njima.

Emila zna da je Bog voli. On joj je dao novu jetru i novu porodicu, a sada joj je dao novu školu i novi dom. „Isus se brine o nama,“ kaže ona. „Mi Mu moramo verovati i slušati Ga, jer On zna šta je najbolje.“

Dečaci i devojčice, mi možemo da delimo Božju ljubav sa onima koje srećemo u školi, možemo da se molimo gde god da se nalazimo. I drugi ljudi treba da čuju o Bogu koji ih voli. Neki žive pored nas, drugi žive malo dalje. Naši misioniski darovi trinaeste subote će pomoći da ljudi koje mi možda nikada nećemo sresti na ovoj zemlji saznaju o Bogu koji ih voli kao što voli i vas.

Zanimljivosti:

- 90% Norvežana se izjašnjava da su luterani.
- Od 2016. godine 14% norvežanske populacije čine imigranti i deca koja su rođena od imigranata.
- Norvežanski državni univerziteti su besplatni za studente iz svih krajeva sveta.

FINSKE IGRE

KRABA

Ova igra zahteva najmanje 7 igrača, od 5 godina pa naviše. Osim jednog igrača, svi moraju da zauzmu položaj kao kraba (stomak nagore, hodati četvoronoške kao kraba). Igrači moraju da pokušaju da glavom ili kolenom udare gumenu loptu i upute je prema usamljenom igraču. Taj igrač može da uzme loptu i njom pogodi bilo koju krabu. Koga lopta pogodi, on postaje usamljeni igrač. Igra se nastavlja dokle god deci ne dosadi.

LANAC (Ketju)

Dok jedan igrač izlazi iz prostorije ili mesta gde se svi nalaze, ostali igrači se drže za ruke i stoje u krugu. Svi u krugu se moraju povezati u vidu „čvora“ (ruka preko ruke) ali tako da jedna osoba vodi lanac. Kada se krug poveže, osoba koja je izašla mora se vratiti u sobu i pokušati da razveže krug tako što će ispravljati ruke svakom igraču. Kada razveže krug, onda drugi igrač napušta prostoriju, i igra može da se nastavi

DVE VELIKE LJUBAVI

Džoša ima 11 godina i živi u Hrvatskoj – država u istočnoj Evropi (pronađi Hrvatsku na karti). Još kao bebu, roditelji su ga dovodili u subotnu školu. Još pre nego što je krenuo u osnovnu školu Džoša je svirao violinu. Otkako zna za sebe, ima dve velike ljubavi – Boga i violinu!

Kada je Džoša napunio 8 godina, priključio se letnjoj biblijskoj školi po prvi put. „Bilo je odlično!“ - kaže on. „Divno smo se zabavljali! Bio sam sa najboljim prijateljima, pevali smo a ja sam svirao violinu. Imali smo i slip and slide!“

Bog je blizu

Sledeće godine, Džoša je pozvao svoje prijatelje iz sela, iz osnovne i muzičke škole. „Morate doći“, rekao im je. „Tamo je odlično!“ Džoša im je pričao i o Bogu „ali nisu puno marili za to“, po njegovim rečima. „Međutim, ipak su došli na letnju biblijsku nastavu i dopalo im se.“

Sledeće godine Džošini prijatelji su poželeli da ponovo dođu, ovog puta i jedna devojčica; nakon što je odslušala propoved na ovom letnjem tečaju, rekla je Džoši: „Pa ovo je čudo – stvarno postoji Bog!“

„Rekao sam joj da joj je Bog blizu, i da je On blizu svih nas“, kaže Džoša. Devojčica mu je zatražila Bibliju i uskoro ju je dobila. „Sada, ona i njena mama dolaze i na izviđače, njena mama takođe učestvuje u Službi žena u našoj crkvi“, dodaje Džoša sa osmehom.

Džoša želi da pomogne

Jednog dana je Džoša čuo kako njegovi roditelji razgovaraju o jednom dečaku koji je bio bolestan. Dečak je imao tumor na mozgu a njegovi roditelji nisu mogli da plate operaciju. „Znam šta možemo!“ - rekao je Džoša. „Možemo da organizujemo koncert kako bismo sakupili novac za dečaka!“

„OK“, složila se njegova majka, ali se pitala kako da to organizuju.

Organizovanje koncerta

To i nije bio neki problem, jer je Džoša sve sam organizovao. On je tu ideju preneo svojim prijateljima u muzičkoj školi, i uskoro se 15 mladih muzičara prijavilo da učestvuje na koncertu. Džoša je razgovarao i sa adventističkim propovednikom da između tačaka održi kraću propoved.

Uskoro su se posteri sa najavom humanitarnog koncerta pojavili širom sela Maruševac i u školama u blizini, pozivajući ljude da dođu na ovaj poseban program. Koncert je održan 13.juna 2015. u adventističkoj crkvi u Maruševcu. Došlo je oko 300 ljudi, većina od njih nisu bili adventisti.

Džoša i njegovi prijatelji su bili oduševljeni kada su saznali da su sakupili 8.600 hrvatskih kuna. To je više novca nego što prosečna osoba u Hrvatskoj zaradi za mesec dana. Iako Džoša i njegovi prijatelji nisu lično poznavali bolesnog dečaka, bili su srećni što su mogli da mu pomognu.

Džoša je srećan što može da iskoristi svoju ljubav prema Bogu i violini, i da tu ljubav podeli sa puno ljudi. Sada Džoša planira još neke koncerte kako bi pomogao i drugoj deci.

Misionski kutak:

- Adventistička škola u Maruševcu je otvorena 1969.
- Ta škola nudi osnovno, srednje i fakultetsko obrazovanje.
- Mnogo godina su časove održavali u zamku, koji je vlada iznajmljivala adventističkoj školi.

Uobičajene fraze:

Subotnji blagoslov
Zdravo
Dobro jutro
Molim
Hvala vam
Da
Ne
Doviđenja
Ja se zovem
Kako se ti zoveš?

Izgovor na hrvatskom:

Subotnji blagoslov
Zdravo
Dobro jutro
Molim
Hvala vam
Da
Ne
Doviđenja
Ja se zovem
Kako se ti zoveš?

BOG JE PRVI

Naum je bio veoma oduševljen što će krenuti u prvi razred. Ali znao je da neće moći da ide u školu subotom.

Vidite, Naum je rođen u bivšoj Jugoslaviji, a u toj zemlji deca su morala da idu u školu šest dana u sedmici – ponedjeljak, utorak, sredi, četvrtak, petak i subota.

Naum je znao da on to neće moći. On je znao da je Subota Božji poseban dan i da ga je Bog posvetio.

I tako je Naum krenuo u školu te prve sedmice, ali kada je došla subota, on je otišao u crkvu a ne u školu. U ponedjeljak je Naum ponovo krenuo u školu, ali kada je došla subota, opet je umesto da ide u školu otišao u crkvu.

Sledećeg ponedjeljka kada se Naum pojavio u školi, čekalo ga je iznenađenje – i to veoma neprijatno iznenađenje. Kada su svi seli, došlo je pet veoma važnih ljudi u njihovu učionicu. To su bili direktor, dva učitelja i dva policajca!

Direktor je rekao da mogu svi da izađu, osim Nauma. Zatim je ovih pet odraslih osoba selo, a Naum je trebalo da stoji pred njima.

„Zašto ne dolaziš subotom u školu?“ - upitao ga je jedan čovek.

„Zato što verujem u Boga“, hrabro je odgovorio Naum. „I prema četvrtoj zapovesti u Njegovom zakonu, ja tada ne treba da budem u školi. Zbog toga ću svake subote izostajati iz škole“, objasnio je.

„Bićeš izbačen iz škole, i nećeš imati priliku da se dobro obrazuješ!“, zapretio je čovek.

Naum je hrabro odgovorio: „Ja ću ipak biti u crkvi, je je Bog prvi u mom životu.“

„Pa šta ti to radiš u crkvi?“ - ispitivali su ga.

„Čitamo Bibliju, pevamo i molimo se.“

„Otpevaj nam neku pesmu!“ - zatražili su.

I tako je Naum otpеваo himnu i jednostavno se pomolio baš kao što je to radio u crkvi.

Nakon što je Naum završio sa molitvom, čovek ga je ponovo upitao: „Da li ti je otac rekao da ne dolaziš subotom u školu?“

„Ne“, Naum je iskreno odgovorio.

Da je odgovorio potvrdno, njegov otac bi odmah završio u zatvoru. Ali pošto je znao da će Nauma sigurno ispitivati, otac mu nikada nije rekao da subotom ne ide u školu. Umesto toga, samo ga je pozivao da pođe sa porodicom. Da ne ide subotom u školu bila je Naumova slobodna odluka.

Ova grupa važnih ljudi je jedno vreme ćutke sedela. A onda je jedan od njih kazao Naumu: „Obavestićemo te da li ćeš ostati u školi, ili ćeš biti izbačen.“

Naum je požurio kući da sve ispriča mami i tati. Njegovi roditelji nisu bili iznenađeni. Znali su kakva će biti Naumova odluka, i bili su veoma ponosni na sina što je čvrsto stajao držeći se Isusa.

Grupa važnih ljudi nikada nije rekla Naumu da napusti školu, tako da je Naum odlazio u školu od ponedeljka do petka, a subotom bi bio u crkvi.

Naum je završio osnovnu školu. I nijednom nije subotom otišao u školu.

Naum je imao 15 godina kada je završio osnovnu školu. Nije mogao da se upiše u srednju školu jer bi morao da pohađa časove subotom; i tako je počeo da radi na porodičnoj farmi.

Međutim, Naum i njegovi roditelji ubrzo su saznali da će se otvoriti nova adventistička srednja škola u Maruševcu, gde učenici neće morati subotom da idu na časove. Umesto toga, oni će tog dana imati bogoslužjenje.

Naum je bio veoma uzbuđen! Sada će moći da ide u srednju školu i da obožava Boga subotom. On je pohađao školu u Maruševcu u bivšoj Jugoslaviji. Nakon završene srednje škole upisao je fakultet, a zatim se vratio u Maruševac gde je bio nastavnik mnogo godina.

Danas je školi u Maruševcu potreban novi muški internat. I vi možete pomoći u izgradnji tog internata tako što ćete doneti svoj dar trinaeste subote. Hvala vam što ćete se setiti da donesete svoj dar.

DEČAK SA BALONIMA

Stefan živi u Hrvatskoj (pokažite na karti), i voli da ide u šumu sa svojim ocem. Ponekad kada odu u šumu, Stefanov otac poseče koje drvo. Kada se to dogodi, Stefan brzo pobegne negde na sigurno, da drvo ne bi palo na njega.

Jednoga dana kada su Stefan i njegov otac bili u šumi, nešto im je privuklo pažnju. Dok se otac spremao da iseče drvo, Stefan je potrčao u zaklon – i tada je video nešto što ga je zaprepastilo. Tamo, na drugom drvetu visili su šareni baloni! Bili su zavezani ukrasnim kanapom, a na kraju kanapa je bila zakačena neka kartica.

Stefan je brzo zgrabio kanap i povukao balone sa drveta. Poruka na kartici je bila od nekoga ko je pohađao adventističku školu u Maruševcu. Škola se nalazila sa druge strane brda. Na kartici se nalazio broj telefona sa obećanjem o posebnom poklonu osobi koja pozove ovaj telefon.

Radoznao, Stefan je pozvao taj broj kada je došao kući, i nedugo zatim je primio poštu – bila je to knjiga o Bogu. Izgledala je kao neka dobra knjiga za čitanje kad imate slobodnog vremena, i tako je Stefan počeo da čita malo-pomalo.

U međuvremenu, Stefanov otac se zainteresovao za adventističku školu koja je poslala te balone. Poznavao je neke ljude koji su mu pričali nešto o školi i o tome kako je to odlično mesto za učenike. I tako je on odlučio da ohrabri Stefana da poseti tu školu i da vidi da li mu se tamo sviđa.

Stefan je došao u posetu dva ili tri puta. Toliko mu se dopalo da je odlučio da se tamo upiše. On je sada učenik ove škole već pune četiri godine i jako je srećan.

„Kada sam došao u školu, nisam nikoga poznavao“, rekao je. „Ali nakon dva ili tri meseca upoznao sam sve! I oni se prema meni pona-

šaju veoma lepo. Nije bilo nikakvih problema. I učitelji i učenici - svi su odlični.“

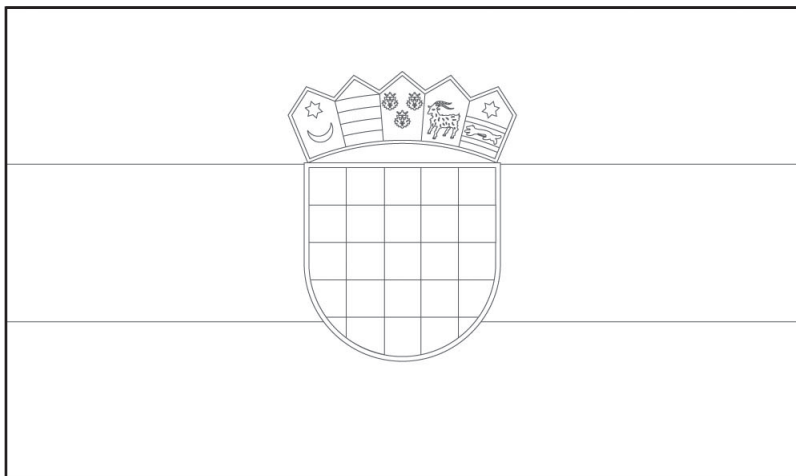
Stefan planira da bude medicinski tehničar kako bi mogao da pomaže ljudima. Jako je srećan što je pronašao posebne balone na drvetu u šumi jer je tako saznao za adventističku školu u Maruševcu, gde je naučio nešto više o Bogu.

Vaš dar trinaeste subote će pomoći da se izgradi muški internat u Maruševcu, kako bi bilo više mesta za dečake poput Stefana, koji će moći da dođu u adventističku školu u nauče nešto o Bogu. Hvala vam što ćete doneti i priložiti svoj poseban dar trinaeste subote!.

Zanimljivosti:

- U Hrvatskoj se nalazi Hum, najmanji grad na svetu.
- Nacionlani cvet Hrvatske je iris.
- Jedna trećina ove zemlje je prekrivena šumama.

OBOJ ZASTAVU (*uputstvo na sledećoj strani*)

Uputstvo:

1. Oboji gornju trećinu crveno.
2. Ostavi trećinu u sredini belo.
3. Oboji donju trećinu tamnoplavo.
4. Oboji kvadratiće u štitu crveno i belo, kao na šahovskoj tabli.
5. Kruna je podeljena na pet delova:
 - a) Prvi s leva je svetloplava pozadina – zvezda je žuta, a polumesec beo.
 - b) Drugi deo krune je tamnoplave pozadine sa dve crvene pruge.
 - c) Treći je svetloplava pozadina – lavovske glave su žute.
 - d) Četvrti deo krune je tamnoplave pozadine – jarac je žut sa crvenim rogovima i kopitama.
 - e) I peti deo je svetloplave pozadine – zvezda je žuta, životinja je crna u crvenoj traci sa belim prugama sa obe strane trake.

PROGRAM TRINAESTE SUBOTE

Ako vaša crkva planira poseban program trinaeste subote za odrasle, onda vam nudimo par koraka i predloga koji vam mogu pomoći u planiranju.

- Uvežbajte dve ili tri pesmice iz subotnoškolskog programa koje će deca pevati pred roditeljima.
- Počnite da vežbate sa decom najmanje tri sedmice pre programa.
- Sedmicu dana ili dve pre programa pošaljite po deci posebne kartice kao podsetnik da ponesu svoj poseban dar trinaeste subote.

Ako vaša crkva ne pravi posebne programe za odrasle, tada vam nudimo sledeće

- Podsetite decu da sa sobom ponesu poseban trinaestosubotni dar. Ako imaju posebne kasice za dar, ohrabrite ih da ih dobro napune do trinaeste subote.
- Pozovite nekog posebnog gosta koji će pričati deci o zemljama o kojima je bilo reči u ovom tromesečju.

PONOVNA POSETA TRANSEVROPSKOJ DIVIZIJI

Učesnici: Dva čitača.

Potrebna materijal: Zastave (ili slike zastava) Hrvatske, Irske, Norveške i Poljske; velika karta Evrope ili sveta, sa označenim pomenutim zemljama.

PROGRAM: „EVROPSKI ISPIT“

Čitač br. 1: Ovog tromesečja smo slušali predivne priče o tome kako Bog utiče na život ljudi u Transevropskoj diviziji.

Čitač br. 2: Ova divizija obuhvata sledeće teritorije: Alandska ostrva, Albanija, Bosna i Hercegovina, Hrvatska, Danska, Estonija, Farska ostrva, Finska, Grčka, Grenland, Gernzi, Mađarska, Island, Irska, Ostrvo Men, Džerzi, Latvija, Litvanija, Crna Gora, Norveška,

Holandija, Poljska, Srbija, Slovenija, Svalbard i Jan Majen, Švedska, Makedonija, Velika Britanija i Severna Irska, i južni deo Kipra.

Čitač br. 1: Ovog tromesečja smo čuli iskustva ljudi iz 4 zemlje i oni će primiti dar trinaeste subote; to su: Irska, Poljska, Norveška i Hrvatska.

Čitač br. 2: Hajde ukratko da se prisetimo o čemu smo čitali i koje su njihove potrebe.

Čitač br. 1: U Dublinu, u Irskoj, upoznali smo Justinu i Teu, dve devojčice koje dele svoju veru sa drugarima u školi tokom sedmice. A onda i subotom dolaze u školu na subotno bogoslužjenje! One dolaze u školu na bogoslužjenje zato što njihova adventistička grupa nema crkvenu zgradu, tako da moraju da iznajmljuju prostoriju škole. Naš dar trinaeste subote će pomoći da se u Dublinu izgradi adventistička crkva.

Čitač br. 2: Čuli smo i o dečjem horu iz Irske sastavljenom od osmoro dece koja dele svoju ljubav prema Isusu kroz muziku i stihove naučene napamet. Oni posećuju bolnice i staračke domove širom Dablina. Ljudi kažu da oni pevaju kao anđeli!

Čitač br. 1: Deo ovog trinaestog dara će pomoći da se u glavnom gradu Dublinu izgradi crkva u kojoj će ti novi članovi naći stalan molitveni dom.

Čitač br. 2: Čuli smo priču o Doroti – devojčici iz Poljske koja je slušala kako joj Bog govori. Njen deda ju je naučio kako da se moli. Kasnije, kada je odrasla, preselila se u severnu Irsku. Jednog dana dok je šetala parkom, sreća je još jednu gospođu koja govori poljski. Ta gospođa je adventista. Ona je pozvala Doroti da zajedno proučavaju Bibliju i idu u crkvu. Dorota je veoma srećna! Nakon proučavanja Biblije, odlučila je da se krsti.

Čitač br. 1: Čuli smo takođe i priču o Marijanu, malom dečaku koji je oslepeo. Marijan je svoje rano detinjstvo proveo sa svojom bakom koja mu je čitala Bibliju i naučila ga je deset zapovesti. Kasnije, kada je krenuo u školu, Marijan je ostao veran onome što je naučio iz Božje Reči – Biblije. S vremenom je postao adventista.

Čitač br. 2: Možda se sećate priče o Martini, devojčici iz Poljske koja je volela Isusa i molila se zajedno sa svojim roditeljima za drugaricu Nataliju. Natalija je bila iznenađena ali i srećna što se Martina moli za nju.

Čitač br. 1: Deo našeg dara trinaeste subote će pomoći u izgradnji studija u Poljskoj. Kanal nade Poljska pokriva samo malo pod-

ručje u Poljskoj uniji u Varšavi. Njima je zaista potreban veći studio gde će moći da prave programe koji će dosegnuti do šire publike u Poljskoj, ali i do mnogih Poljaka širom sveta.

Čitač br. 2: U predivnom glavnom gradu Norveške, Oslo, posetili smo staru adventističku crkvu Betel. Zgrada se nalazi u centru grada i nekada su se u njoj nalazili sanatorijum, škola, štamparija i crkva.

Čitač br. 1: Danas se najveći broj adventista sastaje u ovoj zgradi, i oni dosežu do ljudi iz Norveške kao i do imigranata.

Čitač br. 2: U jednoj od naših priča sreli smo Kaleba i Hasetu, dva momka koja idu u crkvu Betel. Ovi momci se nisu bojali da u školi održe prezentaciju o svojoj crkvi.

Čitač br. 1: Deo našeg dara će pomoći da se adventistička crkva Betel renovira. Zbog rasta crkve potreban im je dodatni prostor za subotnu školu, salu za druženje, i prostor za mlade.

Čitač br. 2: U bivšoj Jugoslaviji deca su morala da idu svake subote u školu, ali nisu svi išli. Kao đak prvak, Naum je rekao komunističkim službenicima da je „Bog prvi“ u njegovom životu i da on neće subotom ići u školu.

Čitač br. 1: Kasnije je on bio među prvim učenicima koji su krenuli u tek otvorenu adventističku školu u Maruševcu.

Čitač br. 2: Nakon što je završio fakultet, Naum se vratio u Maruševac, gde je nastavio da podučava drugu decu. Danas u zemlji pod imenom Hrvatska, većina dečaka dolazi iz neadventističkih domova, čak sa ateističkom pozadinom. Naum vidi Maruševac kao misionarsko polje.

Čitač br. 1: On kaže: „Posebna prilika da posvedočimo istinu nalazi se upravo ovde. Gde biste uspeli da okupite 200 neadventista svake večeri i jutra, čak i svake subote i svakog dana da uče o Bogu?“

Čitač br. 2: Imali smo još jednu priču iz Hrvatske i tu smo se sreli sa Džošuom, jedanaestogodišnjim dečakom koji ima dve velike ljubavi: 1) Bog i 2) violina. Džoša koristi svoju violinu u službi Bogu na mnogo načina, uključujući i koncerte, čime pomaže drugima.

Čitač br. 1: Kada je Džoša čuo za jednog bolesnog dečaka, organizovao je humanitarni muzički koncert za pomoć tom dečaku. Sada Džoša planira i druge koncerte.

Čitač br. 2: Trenutno je školi u Maruševcu zaista potreban još jedan internat za dečake. Deo dara trinaeste subote će pomoći da se

izgradi internat za dečake; time se ne rešava samo problem smeštaja dečaka već će se i osloboditi prostor za učionice.

Čitač br. 1: Hvala vam na velikodušnom darovanju ove Trinaeste subote. Pomoći ćete da se zadovolje hitne potrebe u Hrvatskoj, Norveškoj, Poljskoj i Irskoj.

DAR

BUDUĆI PROJEKTI

Sledeće tromesečje će biti posvećeno Zapadno-centralnoj afričkoj diziziji. Posebni projekti su : višenamenski centar za mlade na Babkok univerzitetu u Nigeriji i izgradnja adventističke škole u Gabonu.

AKTIVNOSTI

Hajde da pravimo skandinavske pločice

ROSEMALING

Papirne skandinavske pločice je jednostavno uraditi, a od njih možete zatim praviti jedinstvene kutije za čuvanje stvari. Rosemaling je popularan oblik narodne umetnost u Norveškoj i Švedskoj, zasnovan na nežnim vijugavim linijama cveća.

Potreban materijal:

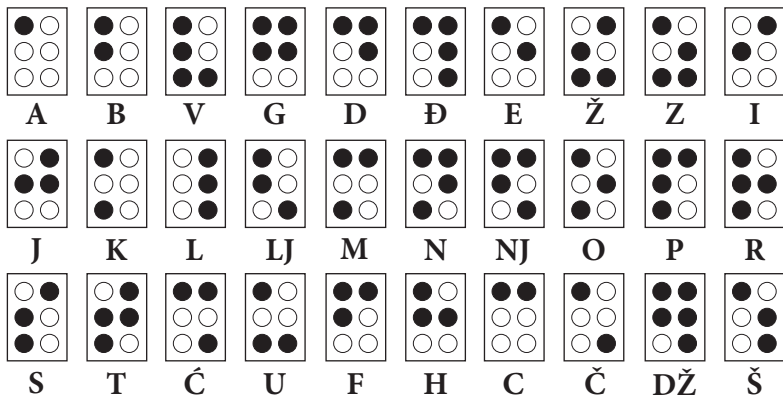
- Beli papir za crtanje
- Lenjir
- Makaze
- Olovka
- Tempere
- Četkice za bojenje

Način rada:

1. Počnite tako što ćete primer Rosemalinga pogledati preko interneta. Odštampajte jedan primerak.
2. Pomozite detetu da se pridruži tako što ćete lenjirom izmeriti a zatim iseći kvadrat 10x10 cm. Neka dete nacрта olovkom neke oblike cveća, vijugave linije.
3. Kada deca završe sa crtežom, neka odaberu tri omiljene boje (tempere) kako bi ukrasili ove skandinavske pločice.
4. Počnite da bojite pločicu. Podstaknite dete da pažljivo bira koju će boju gde koristiti i da polako boji, tako da se ne sudare dve iste boje.
5. Kada se slika osuši, dete može da naglasi konture na slici koristeći četkicu i crnu temperu.

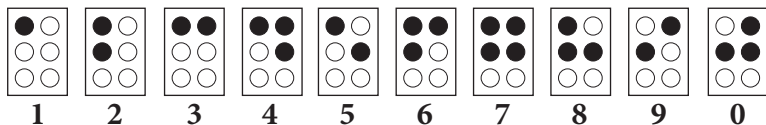
BRAJEVE IGRE

Igrajte ovu igru tako što ćete obojiti tačke u Brajevim ćelijama. Svaka ćelija ima 6 tačaka, po 3 u svakom redu. Puna Brajeva ćelija na početku svake linije pomoći će vam da postavite tačke u igri ispravno. Ovaj Brajev vodič će vam pomoći u igri.

 Znak za veliko slovo postavljen pre određenog slova ukazuje na veliko slovo.

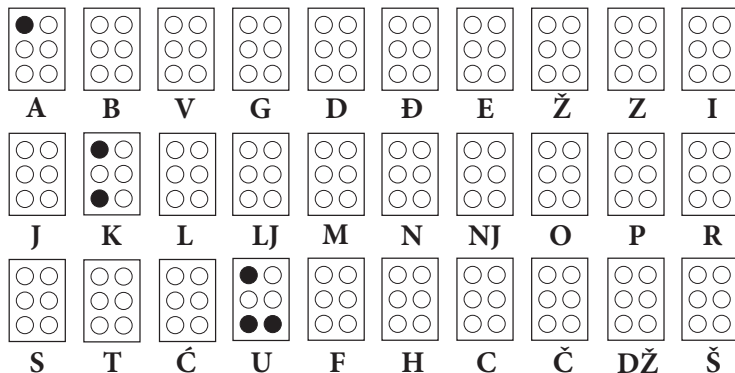
Brajevi brojevi su sačinjeni od prvih deset slova alfabeta od „a“ do „j“ i od posebnih numeričkih znakova, tačaka 3,4,5 i 6.

Većim brojevima je dovoljan samo jedan numerički znak. Zarez u Brajevoj azbuci je tačka.

OD A DO Z – BRAJEVA AZBUKA

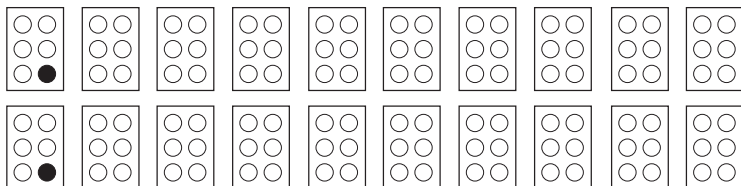
Dovrši svaku liniju ispod teksta, tako što ćeš obojiti tačku za svako slovo u Brajevoj azbuci. Kao mala pomoć, slova a, k i u su već urađena.

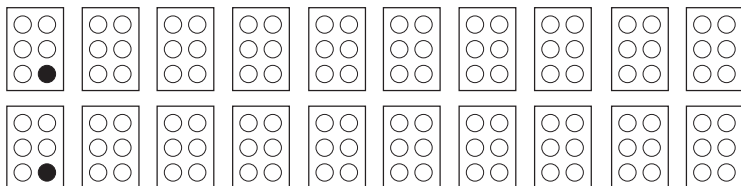
KO SI TI?

Napiši svoje ime i odakle si, a zatim oboji tačke koristeći Brajev vodič. Imaj na umu da znak za veliko slovo stavljen ispred slova ukazuje da je u pitanju veliko slovo. To smo već popunili za tebe.

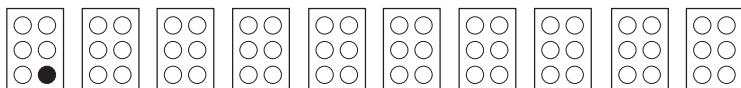
Tvoje ime

Tvoje prezime

Mesto u kome živiš

HAJDE DA KUVAMO

Blitva (Hrvatsko nacionalno jelo)

Tradicionalno dalmatinsko /Dalmacija – oblast u Hrvatskoj/ jelo je veoma lako spremi. Može se napraviti da bude kremasto sa raskuvanim krompirom, ili u vidu supe ako dodate više tečnosti. Recept je za 4 osobe.

- 1 kg blitve
- 3-4 srednja krompira
- 2-3 čena belog luka
- 2-3 kašikice maslinovog ulja i
- Soli po ukusu

Uputstvo:

U veću šerpu sipajte vodu, dodajte so pa neka proključa. Dodajte očišćen i iseckan krompir. Očistite blitvu, uklonite stabljike i isecite na veće komade. Kada je krompir skoro skuvan, dodajte blitvu i kuvajte sve zajedno 10 minuta (ili 15 ako je blitva starija). Izdinstajte beli luk i maslinovo ulje a zatim dodajte kuvan krompir i blitvu. Posolite po ukusu. Izmeštajte i kuvajte još 1 minut kako bi sjedinili sve ukuse.

NORDIJSKI JEČAM I SUPA OD POVRĆA

- 1 iseckan luk
- 1 praziluk, samo beli deo, tanko isečen
- 3 čena belog luka, očišćenog i protisnutog
- 1 stabljika celera
- 10 šolja supe od povrća
- 4 šolje vode
- Puna šaka sveže mente ili majčine dušice
- 2 lista lovora
- 1 šolja ječma, potopljenog u hladnoj vodi nekoliko sati
- 2 šargarepe, očišćene i iseckane
- 2 korena peršuna, očišćena i iseckana,
- 1 manji koren celera
- ½ manje kelerabe, očišćene i iseckane
- 1 repa, očišćena i iseckana

½ mala glavica crvenog kupusa, tanko isečeno
1 cvekla očišćena i iseckana
Malo kelja ili blitve ili spanaća
Sveže izrendan muškatni oraščić, so i biber
Sveže bilje kao što su peršun i mirođija
I na kraju kriške limuna

Uputstvo:

U VELIKU šerpu stavite maslinovo ulje, beli luk, crni luk, celer i praziluk da se dinstaju, i posolite. Dinstajte 5 minuta. Dodajte ječam, zatim ubacite povrće, vodu, lovorov list i nanu ili majčinu dušicu. Promešajte a zatim dodajte kupus i neka dođe do ključanja, zatim smanjite temperaturu i kuvajte još 30 minuta dok povrće ne omekša. Dodajte kelj i muškatni oraščić. so i biber pa kuvajte još 5 minuta. Ukrasite svežim zelenišom i kriškama limuna.

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u odeljenju za decu pri Glavnom odboru
Odgovara: Ana Gagić
Umnoženo u kancelariji izdavača – 2016.
Za internu upotrebu